

Publicerad 2020-10-24 23:02 av Livet1

Ännu ett försök att fly verkligheten, in i en längtan, vila och ro, bort från krav.

Som trädet, existera

När ett träd växer,

Rakt

Snett

Knotigt

Har det något val?

Ska grenen skjuta ut här

eller ska den skjuta ut där?

Hur högt ska det bli,

Hur många årsringar ska det få?

Och vad kan det påverka?

Ett grässtrå likaså,

eller ett blomster

Det bara existerar

Står det och stampar

Gör det någonsin motstånd

mot ego

och system

eller hålls det tillbaka

av Jante

Motarbetar det naturlagarna?

Stannat

gräver där jag står

trots att jag minst

varannan dag

påstår

att jag går

Slösar trädet med resurserna

med energin

Använder det exakt

vad som krävs

för optimal växt

Tvekar det aldrig

misströstar

tjurar

Om jag vore ett träd

skulle eken vara min form

knotig

sirlig

gammal

vid men också hög

med lindlöv vajande

i kronan

och rötter i

livgivande jord

påförankrad i nuet

och förenad med all världens tålamod

insikt och vishet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Livet1 med Poeter.se id #109028 innehar upphovsrätten